

बुध्यमानो यदात्मानमन्योऽहमिति मन्यते । तदा प्रकृतिमानेष भवत्यव्यक्तलोचनः । ११४०५
 बुध्यते च परां बुद्धिं विशुद्धाममलां यदा । षड्विंशो राजशार्दूल तथा बुद्धत्वमाव्रजेत् ।
 ततस्त्यजति सोऽव्यक्तं सर्गप्रलयधर्म्मि वै । निर्गुणप्रकृतिं वेद गुणयुक्तामचेतनां ।
 ततः केवलधर्म्माऽसौ भवत्यव्यक्तदर्शनात् । केवलेन समागम्य विमुक्तोत्मानमाप्नुयात् ।
 एतत्तु तत्त्वमित्याहुर्निस्तत्त्वमजरामरं । तत्त्वसंश्रयणादेतत्त्ववन्न च मानद ।
 पञ्चविंशतितत्त्वानि प्रवदन्ति मनोषिणः । न चैष तत्त्ववांस्तात निस्तत्त्वस्त्वेष बुद्धिमान् । ११४०६
 एष मुञ्चति तत्त्वं हि चिप्रं बुद्धस्य लक्षणं । षड्विंशोऽहमिति प्राज्ञो गृह्यमाणोऽजरामरः ।
 केवलेन बलेनैव समतां यात्यसंशयं । षड्विंशेन प्रबुद्धेन बुद्धमानोऽप्यबुद्धिमान् ।
 एतन्नानात्वमित्युक्तं सांख्यश्रुतिनिदर्शनात् । चेतनेन समेतस्य पञ्चविंशतिकस्य ह ।
 एकत्वं वै भवत्यस्य यदा बुद्धानुबुध्यते । बुध्यमानोऽप्रबुद्धेन समतां याति मैथिल ।
 सङ्गधर्म्मा भवत्येष निःसङ्गात्मा नराधिप । निःसङ्गात्मानमासाद्य षड्विंशकमजं विभुं । ११४०७
 विभुस्त्यजति चाव्यक्तं यदा त्वेतद्विबुध्यते । चतुर्विंशमसारञ्च षड्विंशस्य प्रबोधनात् ।
 एष ह्यप्रतिबुद्धश्च बुध्यमानश्च तेऽनघ । प्रोक्तो बुद्धश्च तत्त्वेन यदा श्रुतिनिदर्शनात् ।
 नानात्वैकत्वमेतावद्गृह्यं शास्त्रदर्शनात् । मशकोदुम्बरे यददन्यत्वं तददेतयोः ।
 मत्स्यादेके यथा तददन्यत्वमुपलभ्यते । एवमेवावगन्तव्यं नानात्वैकत्वमेतयोः ।
 एतद्वि मोक्ष इत्युक्तमव्यक्तज्ञानसंहितं । पञ्चविंशतिकस्यास्य योऽयं देहेषु वर्तते । ११४०८
 एष मोक्षयितव्येति प्राङ्गव्यक्तगोचरात् । सोऽयमेवं प्रमुच्येत नान्यथेति विनिश्चयः ।
 परश्च परधर्म्मा च भवत्येष समेत्य वै । विशुद्धधर्म्मा शुद्धेन बुद्धेन च स बुद्धिमान् ।
 विमुक्तधर्म्मा मुक्तेन समेत्य पुरुषर्षभ । वियोगधर्म्माणां चैव विमुक्तात्मा भवत्यथ ।
 विमोक्षिणा विमोक्षश्च समेत्येह तथा भवेत् । शुचिकर्म्मा शुचिश्चैव भवत्यमितदीप्तिमान् ।
 विमलात्मा च भवति समेत्य विमलात्मना । केवलात्मा तथा चैव केवलेन समेत्य वै । ११४०९

स्वतन्त्रश्च स्वतन्त्रेण स्वतन्त्रत्वमाप्नुयात् ।

एतावदेतत् कथितं मया ते तथ्यं महाराज यथार्थतत्त्वं । अमत्सरत्वं परिगृह्य चार्थं सनातनं ब्रह्मविशुद्धमाद्यं ।
 अवेदनिष्ठस्य जनस्य राजन् प्रदेयमेतत् परमं त्वया भवेत् । विधित्समानाय प्रबोधकारणं प्रबोधहेतोः प्रणतस्य
 शासनं ।

न देयमेतच्च तथाऽनृतात्मने शठाय क्रीवाय न जिह्मबुद्धये । न पण्डितज्ञानपरोपतापिने देयन्तु देयश्च निबोध
 यादृशे ।

अद्भान्वितायाय गुणान्विताय परापवादाद्विरताय नित्यं । विशुद्धयोगाय बुधाय नित्यं क्रियावते च चमिणे
 हिताय । ११४१०

विविक्तशीलाय विधिप्रियाय विवादहीनाय बज्रश्रुताय । विजानते चैव न चाहितवमे दमे च शक्ताय शमे च देयं ।